

Акиле Кастилионе. Стол
за коленичене **Примате**, 1970 г.

А. и П. Кастилиони. Табуретката
Медзагро, 1957 г. Хромирано
стоманено стъбло, седалка от трактор,
лакирана в оранжево, червено, жълто, бяло,
черно или хром. Стъпалката е
от букова дървесина.

тите, допринесли най-много за големия успех на този оригинален италиански творец.

Италианските дизайнери повечето, отколкото техните скандинавски и американски колеги, работят в интердисциплинарни области – архитектура, декорация, дизайн на мебели и изделия. Успехът на италианския дизайн от това време се обяснява с гъвкавостта, която успява да постигне както в своите творби, така и при производствените методи.

Между 1945 и 1950 г. еволюцията на технологиите и производствените методи отваря на дизайна нови пътища, които водят до онова, което ще се нарече "стила на петдесетте години".

Тогава възникват три тенденции – италианската, скандинавската и американската – всичките свързани с просвещението на модернизма. Специалистите – архитекти или декоратори, вече не са единствените, които следват еволюцията на дизайна. Клиентелата започва директно да се интересува от дизайн.

Търговците започват да хвалят своите мебели и да оценяват подписа на дизайнера. Всъщност в края на 40-те години и по време на следващото десетилетие имената на Чарлз Еймз или на Реймънд Лоуи, за да цитираме само тях, стават познати и на менажерите, и на домакините.

Този общ интерес повишава ролята на промишления дизайн. Следвоенните години са измежду най-възбуждащите в историята на мебелите. Никога дизайнерите не са имали поддръжка такова богатство, тогава разнообразие от материали и про...

хнологии. Те се чувстват натоварени с голямата отговорност да дадат форма на новия свят, изправил се от пепелта на войната.

2. 60-ТЕ ГОДИНИ. НАЧАЛО НА ЕКСПЕРИМЕНТИТЕ С ПЛАСТМАСИ. УТВЪРЖДАВАНЕ И НАТРУПВАНЕ НА МЕЖДУНАРОДЕН АВТОРИТЕТ

Между 1950 и 1960 г. италианският дизайн отбелязва голяма експанзия. Поради стагнацията в строителството голям брой архитекти поставят своя талант в услуга на дизайна на мебели и на изделия за масово потребление. В един период на икономически растеж това развитие дава на Италия международна репутация. През 1951 г. Триеналето в Милано възвръща предвоенното си значение на главна сцена на международния културен обмен. Списанието "Домус" се наема да запознае целия свят с виталността на дизайна отвъд Алпите.

Макар че по-голямата част от италианските дизайнери получават едно рационалистическо образование, те правят много малко мебели за големи серии. Всъщност до този момент Италия не притежава нито парите, нито технологията, необходима за масово производство. Въпреки това към средата на 50-те години потреблението нараства. За да се задоволи нарастващото търсене, се създават технологии за серийно производство, които биват приложени за първи път в мебелната индустрия. Вместо да се заложи на една нарастваща производителност, която изисква огромни инвестиции, производителите